

सर्वोच्च अदालत, संयुक्त इजलास
माननीय न्यायाधीश श्री वैद्यनाथ उपाध्याय
माननीय न्यायाधीश श्री देवेन्द्र गोपाल श्रेष्ठ
फैसला

मुद्दा नं. : ०७०-CR-०६२९

मुद्दा : सम्पत्ति शुद्धीकरण।

हुम्ला जिल्ला लिमी गा.वि.स. वडा नं. ५ जाडगाउँ बस्ने दावा टासी लामा१ पुनरावेदक
प्रतिवादी

विरुद्ध

सम्पत्ति शुद्धीकरण अनुसन्धान विभागको तर्फबाट अनुसन्धान अधिकृत रविराज प्रत्यर्थी
काफ्ले समेतको प्रतिवेदनले नेपाल सरकार१ वादी

शुरू तहमा फैसला गर्ने :-अध्यक्ष मा.न्या. श्री केदारप्रसाद चालिसे

सदस्य मा.न्या. श्री मोहनरमण भट्टराई

सदस्य मा.न्या. श्री भूपेन्द्रप्रसाद राई

विशेष जिल्ला अदालत।

फैसला मिति :-२०७०।३।२७

न्याय प्रशासन ऐन, २०४८ को दफा ९(१) बमोजिम यस अदालतमा पुनरावेदन पर्न
आएको प्रस्तुत मुद्दाको संक्षिप्त तथ्य एवम् ठहर यस प्रकार छ :-

मिति २०६९।७।१० गते बिहान अन्दाजी ९:०० बजेको समयमा स्पाईस जेटको उडान
नं. SG042 द्वारा काठमाडौं अन्तर्राष्ट्रिय गौचरबाट दिल्ली जाने क्रममा दावा टासी लामाको
साथबाट स्रोत नखुलेको युरो १,९५,०००।—बरामद भएको सम्बन्धमा राजस्व अनुसन्धान
विभागबाट अनुसन्धान तहकिकात कार्य पूरा गरी विदेशी विनिमय (नियमित गर्ने) ऐन बमोजिम
काठमाडौं जिल्ला अदालतमा मुद्दा दायर गरी सम्पत्ति शुद्धीकरण सम्बन्धमा अनुसन्धान

तहकिकातको लागि राजस्व अनुसन्धान विभागको च.नं. १०४० मिति २०६९।८।१० को पत्र सम्पत्ति शुद्धीकरण अनुसन्धान विभागमा प्राप्त भएको।

आफूले पहिला जडिबुटीको व्यापार गर्दै मिति २०६९।७।१० गते दिल्ली जाने क्रममा अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थलमा प्रहरीले पक्राउ गरी मेरो साथबाट विभिन्न दरका गरी जम्मा १,९५,०००।- विदेशी मुद्रा बरामद गरेको हो। उक्त सुटकेश खोलेपछि त्यसमा विदेशी मुद्रा रहेको थाहा भयो, उक्त रकम सहितको सुटकेश काठमाडौं बौद्धमा चाइनिज नागरिक आङ्गजिङ्गले दिएको हो, निज चाइनिज नागरिकलाई मैले यस विभागमा उपस्थित गराउन सकिदैन, निजको वतन थाहा छैन, उक्त काम गरे वापत नाफाको १० प्रतिशत रकम दिने शर्त थियो। उक्त मुद्रा सहितको सुटकेश भारतको दिल्लीमा लाक्पा लामालाई दिनु भनी चाइनिज नागरिकले भनेका थिए, सोही अनुसारको कार्य गरेको हो भनी अनुसन्धान अधिकारीसमक्ष प्रतिवादी दावा टासी लामाले गरेको बयान।

प्रतिवादीले आरोपित कसूर स्वीकार गरी बयान गरेको र बरामदी स्रोत बिनाको विदेशी मुद्राहरूका सम्बन्धमा प्रतिवादीको संलग्नता रहेको देखिँदा हाल निज प्रतिवादी अन्य मुद्दाबाट थुनामा भएकोले छुटी जाने भएमा यस विभागमा उपस्थित गराउने गरी कारागार कार्यालय, जगन्नाथदेवललाई समेत जानकारी दिई थुनामा राख्न फिर्ता पठाई अनुसन्धान कार्य अगाडि बढाउनु भन्ने सम्पत्ति शुद्धीकरण अनुसन्धान विभागको मिति २०६९।९।१ को आदेश।

प्रतिवादी दावा टासी लामाले सम्पत्ति शुद्धीकरण (Money Laundering) निवारण ऐन, २०६४ को दफा ३(१) ले निषेधित, दफा ४(ड) र २८ बमोजिमको कसूर अपराध गरेको देखिँदा निज प्रतिवादीलाई कूल विगो रु.२,१८,५५,६००।—कायम गरी सोही ऐनको दफा ३०(२) बमोजिम सजाय हुन र ऐ.ऐनको दफा ३४ बमोजिक दशी जफत हुन माग दावी लिई विशेष अदालतमा मुद्दा दायर गर्न जिल्ला सरकारी वकिल कार्यालय, काठमाडौंको च.नं. २८६४, मिति २०६९।९।१८ को पत्रसहितको निर्णयको प्रतिलिपी मिसिल सामेल रहेको।

प्रस्तुत वारदातमा राजस्व अनुसन्धान विभागबाट प्राप्त उजुरी अनुसन्धान तहकिकातको सिलसिलामा प्रतिवादी दावा टासी लामालाई काठमाडौं जिल्ला अदालतको आदेशले कारागार कार्यालय, जगन्नाथदेवलबाट झिकाई विभागको अनुसन्धान अधिकृतसमक्ष बयान गराउँदा मिति २०६९।७।१० गते काठमाडौंबाट दिल्ली जाने क्रममा अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थल, काठमाडौंमा आफ्नो साथमा रहेको सुटकेशभित्र विभिन्न दरका गरी जम्मा विदेशी मुद्रा यूरो, १,९५,०००।—बरामद भएको, उल्लेखित मुद्राहरू बौद्धमा बस्ने चाइनिज नागरिक

आङ्गजिङ्गले दिल्लीमा लाक्पा लामालाई पुर्‍याई दिनु भनेका थिए। सो बापत मैले नाफाको १० प्रतिशत रकम पाउने कुरा थियो, आङ्गजिङ्ग र लाक्पा लामालाई उपस्थित गराउन सकिदैन, उनीहरू हाल कहाँ छन् थाहा छैन। उल्लेखित बरामदी विदेशी मुद्राहरूको स्रोत सम्बन्धमा जानकारी नभएको भनी कसूरलाई स्वीकार गरी बयान गरेका छन्। यी प्रतिवादीले सम्पत्ति शुद्धीकरण (Money Laundering) निवारण ऐन, २०६४ को दफा ३ ले निषेधित र दफा ४(ड), दफा २८ अनुसारको कसूरजन्य कार्य गरेकोले प्रतिवादी दावा टासी लामालाई बरामदी यूरो १,९५,०००।—को हुने ने.रु.२,१८,५५,६००।—(अक्षरूपी रु.दुई करोड अठार लाख पचपन्न हजार छ सय) विगो कायम गरी सोही ऐनको ३०(२) बमोजिम सजाय हुन र ऐ. ऐनको दफा ३४ बमोजिम बरामदी यूरो १,९५,०००।—जफत गरिपाउँ भन्ने बेहोराको मिति २०६९।९।२० को अभियोगपत्र।

मेरो एक वर्ष पहिले जडिबुटी सम्बन्धी काम गर्ने सिलसिलामा चिनियाँ नागरिक आङ्गजिङ्गसँग चिनको खासामा भेटघाट भएको थियो। निजसंगको सरसल्लाहबाट मैले संकलन गरेको जडिबुटी आङ्गजिङ्गको एजेन्ट लाक्पा लामा (तिब्बतियन नागरिक) जो भारत मै बसेका छन्, निजलाई नै बुझाई सोको कमिशन मात्र लिई खाने गरेको थिएँ। यसै क्रममा म भारतबाट फर्की काठमाडौँ आई बसेका बखत उक्त चाइनिज नागरिक आङ्गजिङ्ग म कहाँ भेट्न आई निजले मलाई भरतमा मेरो एजेन्ट छ, राम्रो काम गर्नु भनी सम्झाएको र मेरो एजेन्ट लाक्पा लामालाई खैरो रंगको सानो सुटकेसभित्र रहेको कागजपत्र पुर्‍याई दिनुपर्नेछ भनेकाले उक्त सुटकेस सहित म २०६९।७।१० गते काठमाडौँबाट भारत जाने क्रममा एयरपोर्टमा सामान जाँच गर्ने क्रममा उक्त सुटकेस प्रहरीद्वारा जाँच गर्दा मुचुल्काबमोजिमको पैसा भेटिएको हो। उक्त रकम यूरो डलर नै भन्दछन्, मलाई थाहा भएन, उक्त पैसा मेरो होइन, पैसा चाइनिज व्यक्ति आङ्गजिङ्ग भन्ने कै हो। मैले कागजपत्र होला भनेर उक्त सुटकेस बोकी हिडेको थिए, निज आङ्गजिङ्ग भन्ने व्यक्ति मेरो व्यापारी पार्टनर पनि होइन, मैले अनुसन्धान अधिकारीसमक्ष गरेको बयान सहिछाप मेरै हो। १०% रकम दिने भन्ने कुरा जडिबुटी संकलन गरी बुझाए बापतको हो, मैले उक्त रकम भरतमा पुर्‍याई लाक्पा लामालाई दिएबापतको होइन, मलाई सुटकेसमा यूरो डलर छ छैन भन्ने थाहा थिएन, यूरो डलर भेटाउँदा कानूनविपरीत हुन्छ हुँदैन मलाई थाहा छैन, पैसा मेरो होइन। उक्त रकम चाइनिज नागरिक आङ्गजिङ्गको नै हो, मैले निज व्यक्तिहरूलाई समाउन सक्ने अवस्था पनि छैन, अतः मैले कुनै अपराधिक कार्य गरेको छैन। मलाई अर्कै व्यक्तिले फसाउन खोजेका हुन् भन्ने कुरा पछि थाहा पाएको हुँदा झुठा

अभियोग दावीबाट सफाई पाउँ भन्ने प्रतिवादी दावा टासी लामाले मिति २०६९।९।२२ मा विषेश अदालतमा गरेको बयान।

प्रतिवादीको साथमा रहेको सुटकेशबाट यूरो १,९५,०००।—बरामद भएको तथ्यमा विवाद नभएको, सो सुटकेश चाइनिज नागरिक आङ्गजिङ्गको हो भन्ने निजको भनाई भरपर्दो प्रमाणबाट पुष्टि हुन सकेको छैन। दावीको कसूर यी प्रतिवादी दावा टासी लामाले गरेको होइन भन्ने अवस्था नदेखिएकोले पछि बुझ्दै जाँदा ठहरेबमोजिम हुने गरी काठमाडौं जिल्ला अदालतमा यिनै प्रतिवादी विपक्षी भई चलेको मुद्दामा दावी लिएको यूरो कै विषयमा अवैध विदेशी मुद्राको कारोवार सम्बन्धमा रु.२,१८,६०,०००।—धरौट माग भएको समेतका कुरालाई विचार गरी विशेष अदालत ऐन, २०५९ को दफा ७(घ) बमोजिम प्रतिवादी दावा टासी लामासँग रु.१,००,००,०००।—(एक करोड मात्र) धरौट माग गरिएको छ भन्ने विषेश अदालतको मिति २०६९।९।२२ को आदेश।

निज दावा टासी लामालाई म बाल्याअवस्था देखिनै चिन्दछु। निजको गाउँ र मेरो गाउँ नजिक छ, मैले जाने बुझ्नेसम्म निजको आनि बानी आचरण राम्रो पाएको छु, निज नराम्रो काम गर्ने व्यक्ति होइनन्, निज व्यापार गर्दछन् तर के कस्तो व्यापार गर्दछन् मलाई थाहा भएन, बरामद भएको रूपैयाको बारेमा मलाई थाहा भएन तर मैले सुनेबमोजिम चाइनिज नागरिकले बरामद व्याग दिल्ली पुऱ्याई दिन भनी यी प्रतिवादीलाई दिएको रहेछ, व्यागमा रकम रहेको कुरा प्रतिवादीलाई बरामद भएपछि मात्र थाहा भएको हो, ती चाइनिज नागरिकको नाम मलाई थाहा भएन, उक्त रकम चाइनिज नागरिककै हो भनी मैले पछि सुनेको हुँ। यति धेरै नोटको कारोवार गर्न सक्ने व्यक्ति यी प्रतिवादी होइनन्, निजको आर्थिक अवस्था मैले बुझ्नेसम्म कमजोर छ भन्ने समेत बेहोराको प्रतिवादी पेमा छिरिङ्ग लामाको मिति २०६९।१२।१५ को बकपत्र।

प्रतिवादी दावा टासी लामाबाट यूरो १,९५,०००।—(ने.रु.२,१८,५५,६००।—) बरामद भएको तथ्यमा विवाद छैन। सो विदेशी मुद्रा चाइनिज व्यक्ति आङ्गजिङ्गको हो भन्ने कुरा प्रतिवादीले प्रमाणित गर्न नसकेको र आफूबाट बरामद भएको उक्त विदेशी मुद्राको आधिकारिक श्रोत दिन नसकेकोले निज दावा टासी लामाको रु.२,१८,५५,६००।—सम्पत्ति शुद्धीकरण (Money Laundering) निवारण ऐन, २०६४ को दफा ३ ले निषेधित, दफा ४(ड), दफा २८ अनुसारको कसूरजन्य कार्य गरेको ठहर्छ। सो ठहर्नाले निज प्रतिवादी दावा टासी लामालाई सोही ऐनको दफा ३०(२) बमोजिम २ (दुई) वर्ष कैद र विगोबमोजिम रु.२,१८,५५,६००।— जरिवाना हुने ठहर्छ। बरामद रकम जफत सम्बन्धमा निज प्रतिवादी विरुद्ध काठमाडौं जिल्ला

अदालतमा चलेको अवैध विदेशी मुद्राको कारोवार मुद्दामा उक्त बरामद विदेशी मुद्रा जफत हुने ठहरी फैसला भै सकेको देखिएकाले केही गरी रहन परेन भन्ने विशेष अदालत काठमाडौंको मिति २०७०।३।२७ को फैसला।

विशेष अदालत काठमाडौंको उक्त फैसलामा चित्त बुझेन म पुनरावेदकबाट विदेशी मुद्रा बरामद भएको भएपनि उक्त रूपैया मेरो होइन। उक्त रूपैयाको कारोवार गर्ने मेरो आर्थिक अवस्था र हैसियत नै छैन। म गाउँ घरमा सानोतिनो जडीबुटीको व्यापार गर्ने व्यक्ति हुँ। म पुनरावेदक युरो १,९५,०००।—कारोवार गर्न सक्ने मानिस होइन। विदेशी विनिमय नियमित गर्ने ऐन, २०१९ अनुसार सोही विदेशी मुद्रा बरामद भएको आधारमा मुद्दा चली रहेकोमा पुनः सोही विषयमा सम्पत्ति शुद्धीकरण ऐन, २०६४ अनुसार मलाई कारवाही र सजाय गर्न मिल्दैन। चाइनिज नागरिक आङ्गजिङ्गले कागजातसहितको सुटकेश दिल्लीमा बस्ने लाक्पालाई दिनु भनी मलाई दिएकाले सो सुटकेश दिल्ली पुर्‍याउने क्रममा पक्राउ परेको हुँ। म निर्दोष भएकाले विशेष अदालतको त्रुटीपूर्ण फैसला उल्टी गरी झुठा अभियोग दावीबाट सफाई पाउँ भन्ने प्रतिवादी दावा टासी लामाको यस अदालतमा परेको पुनरावेदनपत्र।

नियमबमोजिम पेशी सुचिमा चढी निर्णयार्थ यस इजलास समक्ष पेश भएको प्रस्तुत मुद्दामा पुनरावेदन सहितको सम्पूर्ण मिसिल कागजातहरू अध्ययन गरी विशेष अदालत काठमाडौंको फैसला मिलेको छ, छैन पुनरावेदन जिकिर पुन गर्न सक्ने हो, होइन सो सम्बन्धमा निर्णय गर्नुपर्ने देखियो।

प्रतिवादी दावा टासी लामा मिति २०६९।७।१० मा स्पाइस जेट एयरको उडान नं. SG042 द्वारा काठमाडौंबाट दिल्ली जान थालेको अवस्थाको घटना रहेछ। निजले बोकेको सुटकेसबाट युरो १,९५,०००। बरामद भएको रहेछ। बरामदी तथ्यमा प्रतिवादी अदालतसमेतमा साबित रहेको देखिन्छ। तसर्थ बरामदी भएको तथ्यमा बिबाद रहेन। तर, प्रतिवादीले उक्त रकम आफ्नो नभई चाइनिज आङ्गजिङ्गको भएको भनी जिकिर लिएको देखिन्छ। निजले आङ्गजिङ्ग भन्ने चाइनिजको कुनै खास वतन, ठेगाना देखाउन सकेको पाइएन। आङ्गजिङ्गलाई उपस्थित गराउन पनि नसकेको अवस्था छ। रकम रहेको सुटकेस निजले बोकेको बखत बरामद भएको र सुटकेसको साँचो निजैसंग रहेको अवस्था छ। यसरी निकै ठूलो परिमाणको रकम कसैले बोकेको सुटकेसबाट बरामद हुन्छ र त्यस्को साँचो पनि निजबाटै बरामद भएको अवस्थामा रकमको मालिक यो हो भनी यकिन वतनसमेत देखाई पहिचान गराउन नसकेको अवस्थामा जस्को साथबाट बरामद भएको हो उक्त रकम विषयको सम्पूर्ण कानूनी दायित्व निर्वाह गर्नुपर्ने

जिम्मेवारी उसैमा रहन्छ। सम्पत्ति शुद्धीकरण (Money Laundering) निवारण ऐन, २०६४ को दफा २८ मा कुनै व्यक्तिमा भएको सम्पत्ति के कस्तो स्रोतबाट प्राप्त गरेको हो? सो सम्पत्तिको स्रोत खुलाउने भार निज व्यक्तिमा नै रहेको देखिन्छ। तर, प्रतिवादीले उक्त बरामद भएको सम्पत्तिको वैधानिक स्रोत खुलाउन सकेको देखिएन। तसर्थ अन्यथा प्रमाणित नभएसम्म उक्त रकम विषयमा जवाफदेहिता निज प्रतिवादीमै रहन्छ।

प्रस्तुत मुद्दामा सम्पत्ति शुद्धीकरण (Money Laundering) निवारण ऐन, २०६४ को दफा ३ ले निषेधित र दफा ४(ड), दफा २८ अनुसारको कसूरजन्य कार्य गरेको भन्ने प्रतिवादी उपरको अभियोग दावी रहेको देखिन्छ। सम्पत्ति शुद्धीकरण (Money Laundering) निवारण ऐन, २०६४ को दफा ३ ले सम्पत्ति शुद्धीकरणमा रोक लगाएको देखिन्छ। दफा ३(१) मा "कसैले पनि सम्पत्ति शुद्धीकरण गर्न गराउन हुँदैन" भन्ने उल्लेख भएको छ भने र दफा ३ (२) मा "कसैले उपदफा (१) बमोजिमको कार्य गरेमा यस ऐन बमोजिमको कसूर गरेको मानिनेछ" भन्ने कानूनी प्रावधान रहेको देखिन्छ। त्यसैगरी सम्पत्ति शुद्धीकरण (Money Laundering) निवारण ऐन, २०६४ को दफा २८ मा सम्पत्ति शुद्धीकरण गरी सम्पत्ति आर्जन गरेको मानिने ब्यवस्था गरेको छ। दफा २८ मा "यस ऐन अन्तर्गतको कसूरमा मुद्दा चलाइएको व्यक्तिको आयश्रोत वा आर्थिक अवस्थाको तुलनामा निजको सम्पत्ति अस्वभाविक देखिन आएमा वा निजले अस्वभाविक उच्च जीवनस्तर यापन गरेमा वा आफ्नो हैसियत भन्दा बढी कसैलाई दान, दातव्य, उपहार, सापटी, चन्दा वा बकस दिएको प्रमाणित भएमा निजले त्यस्तो सम्पत्ति के कस्तो स्रोतबाट आर्जन गरेको हो भन्ने कुरा प्रमाणित गर्नुपर्नेछ र त्यसरी प्रमाणित गर्न नसकेमा त्यस्तो सम्पत्ति यस ऐन अन्तर्गतको कसूर गरी प्राप्त गरेको मानिनेछ" भन्ने उल्लेख भएको पाइन्छ। उक्त कानूनी प्रावधानबाट कसैसंग आयस्रोत वा आर्थिक अवस्थाको तुलनामा उसको सम्पत्ति अस्वभाविक देखिएमा र उसले आर्जन गरेको वैधानिक स्रोत देखाउन नसके सम्पत्ति शुद्धीकरणको अपराध हुने ब्यवस्था गरेको देखिन्छ। कसैसंग अस्वभाविक सम्पत्ति देखियो भने त्यसको वैधानिक स्रोत वा जायज आर्जन थियो भनी प्रमाणित गर्ने प्रमाणको भार प्रतिवादीमा रहेको हुन्छ। प्रतिवादीले सम्पत्तिको स्रोत देखाउन सकेन भने उसले सम्पत्ति शुद्धीकरणको अपराध गरेको हो भनी मान्नु पर्ने हुन्छ।

विदेशी विनिमय निवारण ऐन अन्तर्गत काठमाडौं जिल्ला अदालतमा मुद्दा चलाई कारवाही भएकोमा सम्पत्ति शुद्धीकरण ऐन अन्तर्गत एउटै कसूरमा दोहोरो कारवाही र सजाय गर्न मिल्दैन

भन्ने पुनरावेदन जिकिरका सम्बन्धमा विचार गर्नुपर्ने देखियो। निश्चय पनि एउटै कसूरमा एक पटक भन्दा बढी मुद्दा चलाउन र सजाय गर्न पाइने हुँदैन। नेपालको अन्तरिम संविधान, २०६३ को धारा २४ को ६ ले एउटै कसूरमा एक भन्दा बढी मुद्दा नचलाइने र सजाय पनि नगरिने प्रत्याभूत गरेको देखिन्छ। पुनरावेदकलाई एउटै कसूरमा दुई वटा मुद्दा चलाइएको हो होइन र प्रतिवादीले एउटै कसूर गरेका छन् कि एक भन्दा बढी कसूर गरेका छन् भनी विचार गर्नुपर्ने देखिन आयो। यी प्रतिवादीउपर विदेशी विनिमय निवारण ऐन अन्तर्गत काठमाडौं जिल्ला अदालतमा मुद्दा चलेको तथ्य मिसिलबाट देखिन्छ। पुनरावेदकसंग विदेशी विनिमय रहनु विदेशी विनिमय नियमित गर्ने ऐन अनुरूपको अपराध हुन्छ। बिना इजाजत विदेशी विनिमय आफ्नो साथ राख्नु नै अपराध हो। प्रस्तुत मुद्दा प्रतिवादीसंग रहेको रकम विदेशी विनिमय भएको कारणबाट चलेको होइन। अपितु, निजसंग निजको हैसियतका तुलनामा अत्याधिक बढी रकम भएकोले प्रस्तुत मुद्दा निज विरुद्ध चलेको हो। निजले उक्त रकमको स्रोत देखाउन सकेको अवस्थामा प्रस्तुत मुद्दा निज विरुद्ध चल्ने अवस्थै हुने थिएन। त्यसैगरी बरामदी रकम नेपाली वा भारतीय भएको अवस्थामा विदेशी विनिमय अन्तर्गत मुद्दा चल्ने अवस्था हुने थिएन। तर, स्रोत देखाउन नसकेको अवस्थामा भने सम्पत्ति शुद्धीकरणको मुद्दा भने चल्ने नै हुन्छ। उदाहरणको लागि कसैसंग अबैध रूपमा हातहतियार हुनु एउटा अपराध हो भने त्यो हतियार प्रयोग गरी कसैको हत्या गर्दछ भने त्यो अर्को अपराध हुन्छ। त्यसैगरी विदेशी विनिमय बिना इजाजत प्रतिवादीसंग रहनु एउटा अपराध हो भने, अत्यधिक मात्रामा स्रोत देखाउन नसकिने रकम आफ्नो साथ राख्नु अर्को अपराध हो। विदेशी विनिमय मुद्दा जिल्ला अदालतमा चल्ने मुद्दा हो भने सम्पत्ति शुद्धीकरण सम्बन्धी मुद्दा विशेष अदालतमा सुरु कारवाही हुने मुद्दा हो। सम्पत्ति शुद्धीकरण (Money Laundering) निवारण ऐन, २०६४ को दफा ४ को (ड) मा सम्पत्ति शुद्धीकरण मानिने कसूरमा “विदेशी विनिमय नियमित गर्ने सम्बन्धी प्रचलित कानून अन्तर्गतको कसूर गरी” भन्ने उल्लेख भएको पाइन्छ। यसबाट विदेशी विनिमय नियमित गर्ने कसूरलाई समेत सम्पत्ति शुद्धीकरण ऐनले मुद्दा चलाउन बाधा पार्ने देखिँदैन। सम्पत्ति शुद्धीकरण (Money Laundering) निवारण ऐन, २०६४ र विदेशी विनिमय नियमित गर्ने ऐन, २०१९ अनुसार छुट्टा छुट्टै ऐनले कसूर मानेको हुँदा अलग अलग ऐनले व्यवस्था गरेको कसूरलाई एउटै कसूर मान्न मिलेन। साथै बरामदी रकम प्रतिवादीबाट बरामद भएको र सो रकमको आधिकारिक तथा वैधानिक श्रोत प्रतिवादीले खुलाउन नसकेको अवस्थामा आर्थिक अवस्था र हैसियत कमजोर छ भन्ने आधारमा मात्र आरोपित अभियोग दावीबाट प्रतिवादीले सफाई पाउने अवस्था रहँदैन।

अतः माथि उल्लिखित आधार र कारणसमेतबाट प्रतिवादी दावा टासी लामाबाट बरामद युरो १,९५,०००।—को आधिकारिक श्रोत निजले दिन नसकेकोले सम्पत्ति शुद्धीकरण (Money Laundering) निवारण ऐन, २०६४ को दफा ३ ले निषेधित र दफा ४(ड) र दफा २८ अनुसारको कसूर ठहराई प्रतिवादी दावा टासी लामालाई सोही ऐनको दफा ३०(२) बमोजिम २(दुई) वर्ष कैद र विगोबमोजिम रु.२,१८,५५,६००।—जरिवाना हुने ठहर्‍याएको विशेष अदालत काठमाडौंको मिति २०७०।३।२७ को फैसला मिलेकै देखिँदा सदर हुने ठहर्छ। अभियोग दावीबाट सफाई पाउँ भन्ने पुनरावेदक प्रतिवादीको पुनरावेदन जिकिर पुग्न सक्दैन। प्रस्तुत मुद्दाको दायरीबाट लगत कट्टा गरी मिसिल नियमानुसार बुझाई दिनु।

न्यायाधीश

उक्त रायमा म सहमत छु।

न्यायाधीश

इजलाश अधिकृत :- प्रेमप्रसाद न्यौपाने

इति सम्बत् २०७२ साल पुष १४ गते रोज ३ शुभम् ।